

въ Влашко, и отъ сетне имъ проводи на главитѣ толкова татари, ами сега ходи пакъ и съвсемъ да ги изтрѣби“. И, осждайки акцията на Раковски, Георгиевъ намира все пакъ, че брошурата му, чието печатане той искалъ да спре, „по нейде съ резонъ хули Русия“. Георгиевъ е дълбоко покрусенъ отъ руската преселнишка политика, пита се дори, дали има смисълъ следъ това да се броятъ българитѣ още православни, вмѣсто да станатъ „друга нѣкаква легиона“, но все пакъ държи да угоди на руситѣ и се грижи да бждатъ конфискувани отпечатанитѣ 3,000 брошури на Раковски. „Мжчимъ се да я възпремъ (брошурата), нъ нещемъ можемъ. Защо тукъ типарятъ е свободенъ“, съобщава той на Герова. А Теодосий Икономовъ (Богданъ), изпратенъ отъ Раковски да се грижи по отпечатването, съобщава все тогава (20 май и 28 май 1861) отъ Букурещъ на Раковски въ Бѣлградъ: „Печатането на брошуритѣ стана съ голѣми приключения. Предателството на Хр. Георгиу и на Бакалоглу и на нѣколцина други има следствие, че ми се опрѣха и взеха отъ подвързача 3,000 брошури . . . Тия предатели туриха ржка на брошуритѣ, като издадоха работата и на консула“.

Навѣрно сжщото гледище, като приятеля си Хр. Георгиевъ, има и Селимински, чието русофилство е поставено този пжтъ на сериозно изпитание. И че той ще е правилъ усилия да повлияе върху руското консулство въ Букурещъ, за да се тури край на пакостното за народа ни изселване, което може само да охлади и влоши добритѣ отношения на интелигенцията ни къмъ Русия, може да се заключи отъ писмото му до Ив. Бакалоглу въ Букурещъ, съ дата 24 януарий 1862 г. Тукъ се казва, между друго: „Получихъ преписитѣ на окржнитѣ предписания на районния петербургски съветъ до рускитѣ консули. Тѣзи окржжни ще принесатъ голѣма полза на нашия въпросъ“. Окржжитѣ сж, несъмнено, тия (запазени въ преписъ въ архива му) отъ Азиатския департаментъ на Външното министерство до главния руски консулъ въ Букурещъ: тѣ сж посветени на българското изселване, предметъ на толкова тревожни обсждания тогава. Въ тѣхъ, подъ дата 13 ноемврий и 22 декемврий 1861 г. и 4 януарий 1862 г., се съдържатъ успокоителни изявления и дори оправдания на руското правителство предъ възбуденото българско